

Jerzy Madej

Senator z województwa koszalińskiego

W wyborach do Senatu 4 czerwca 1989 r. otrzymał 123 780 głosów, czyli 58,17% oddanych głosów ważnych (212 796).

Członek Komisji: Gospodarki Narodowej;
Kultury, Środków Przekazu, Nauki i Edukacji Narodowej.

Urodził się 2.09.1935 w Starachowicach w rodzinie inteligentnej. Ojciec był do 1968 zastępcą dyrektora ds. technicznych w Gdańskich Fabrykach Mebli.

Po ukończeniu w 1952 Technikum Budowlanego w Gdańsku studiował w Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Gdańskiej. Studia ukończył w 1958 uzyskując tytuł mgr. inż. budowy mostów.

Pracę zawodową i naukową w zakresie mechaniki gruntów i fundamentowania rozpoczął w 1956 w Instytucie Budownictwa Wodnego PAN w Gdańsku, gdzie w 1968 uzyskał stopień dr. nauk technicznych; habilitował się na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Wrocławskiej w 1979. Od 1976 pracuje w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Koszalinie. Od września 1978 do października 1980 był dyrektorem Instytutu Budownictwa tej uczelni; zrezygnował z tej funkcji na znak protestu przeciwko łamaniu przez rektora przepisów dot. rekrutacji studentów. W sierpniu 1981 wybrany prorektorem ds. nauczania i wychowania, został odwołany przez władze w styczniu 1982. Od 1981 kieruje Zakładem Geotechniki, a od 1987 jest dziekanem Wydziału Inżynierii Lądowej i Sanitarnej. Rok 1984/1985 spędził na stażu naukowym w École Nationale des Ponts et Chaussées w Paryżu. Jest autorem wielu publikacji w czasopismach naukowych i inżynierskich oraz książki *Metody sprawdzania stateczności zboczy* (1981).

W 1958—1980 był członkiem Związku Nauczycielstwa Polskiego, od 1981 należy do NSZZ „S” w WSI w Koszalinie.

Żonaty; żona Zofia Ewertowska-Madej jest dr. inż. budownictwa i pracuje w koszalińskiej WSI, syn Łukasz (18 l.) studentem tej samej uczelni.

